

Tato práce se soustředí na téma spirituality zejména ve vztahu k problematice umírání a smrti v naší společnosti. Jejím hlavním cílem je poskytnout úvod do spirituality pro zdravotnické profesionály – především lékaře – a diskutovat možnosti, jak duchovní aspekty zahrnout do komplexní péče o pacienta. Moderní sekularizovaná společnost a technologicky vyspělá medicína značně marginalizovaly problematiku smrti a umírání; hospicové hnutí a paliativní péče však přinesly nový model „dobré smrti“ a podnítily obnovení zájmu a ocenění spirituality u vážně nemocných a umírajících pacientů. Navzdory mnoha oficiálním doporučením, včetně dokumentů Světové zdravotnické organizace, je spiritualita v naší společnosti i zdravotnickém systému minimálně tematizována a duchovní otázky vesměs vůbec nejsou zahrnuty do výuky studentů lékařských fakult, ani jiných zdravotnických pracovníků. Spiritualita, podobně jako náboženství, je fenoménem velmi rozmanitým a může být vyjadřována různými způsoby v závislosti na kulturních a náboženských tradicích. Zdravotničtí pracovníci by měli v péči o pacienty brát zřetel na důležité duchovní aspekty, a to nejen v terminální fázi jejich nemoci, ale i v průběhu celé léčby.